

NIEUWSBRIEF

Kruijtjes in Kenia

November 2019
Nr. 5

"Vertrouw uw weg aan de Heere toe, vertrouw op Hem, Hij zal het doen!" Psalm 37:5

Nog een kleine drie weken... Dan zijn we weer in Nederland! Een raar idee, zeker als we lezen over de kou. Hier zitten we in de zon! Het is dagelijks een graad of 25. Toen we Micha vertelden dat hij in Nederland toch echt zijn lange broek weer aan moet en een dikke jas, keek hij toch wel wat bedenkelijk, maar ook hij heeft er zin in om zijn Nederlandse vriendjes weer te zien en in Nederland naar school te gaan. Hij maakte zich overigens wel zorgen of hij nog wel goed Nederlands kon want soms weet hij Nederlandse woorden niet meer. We hebben hem gerustgesteld dat dit vast geen enkel probleem zou zijn!

Inmiddels zijn we erg druk, ook met afronden van onze werkzaamheden. Anita had bedacht om wat vaker een blog te schrijven op onze website, maar het is er gewoon niet van gekomen. Dat kwam ook omdat we aardig wat bezoek hebben gehad. Anita's moeder en broer kwamen eerst en een paar weken daarna Anita's vader. Dit was natuurlijk ontzettend leuk, het is alleen een beetje heen en weer rennen tussen werken en aandacht voor familie maar het is aardig gelukt. Daarbij genieten we nu nog steeds van Nederlandse producten als kaas en hagelslag! Dat is bijna het leukst aan bezoek, al het Hollandse lekkers wat meekomt en kadootjes voor de kinderen. Wat hebben we ook genoten van de pepernoten!! Anita's vader bracht speculaaskruiden mee, dus we kunnen hier ook kruidnootjes bakken. Nu de sintkoorts hier ook heeft toegeslagen, we kijken braaf elke dag het sinterklaasjournaal, hebben we in ieder geval iets te doen op 5 december, want zeg nou zelf, Kenia is toch iets te ver voor die ouwe man om kadootjes langs te komen brengen, dus dan bakken we gewoon zelf wat. Daarnaast bracht het bezoek ook twee gevulde kledingkoffers uit Nederland mee, geweldig! Inmiddels ligt het grootste deel in het kindertehuis in de kasten.

RICO

Tussendoor waren we natuurlijk druk bezig met waarvoor we hier zijn. Rico is tegenwoordig vijf tot zes dagen in de werkplaats omdat hij het serieus druk krijgt met klanten. Ook grotere orders. Inmiddels staan er tafels, banken en stoelen ter voorbeeld in de garage en de stijl van de meubels valt hier erg in de smaak. Zoals Rico ze nu maakt is niet echt een bekende, veel voorkomende stijl, dus mensen die de garage bezoeken zijn al snel geïnteresseerd. De inmiddels goede vriend, die bij Rico in de leer is, vordert ook gestaag. Het jammere is wel dat hij nog niet klaar is om het werk zelf te doen als wij naar Nederland gaan, dus het werk komt stil te liggen als we weg zijn. Het mooie is wel dat Rico nu bekend is bij de garage en verschillende houthandelaren en zo dus snel weer het werk op kan pakken als we terug zijn.

Behalve het werk in de werkplaats is Rico ook op het kindertehuis bezig geweest om bijvoorbeeld het hek rond de tuin te repareren. Dat viel helemaal uit elkaar, dus de honden en kippen liepen overal dwars doorheen. Het leuke is dat de kinderen van het tehuis nu vakantie hebben. Van eind oktober tot de tweede week van januari maar liefst! Om ze een beetje bezig te houden neemt Rico elke week een paar van de oudste jongens mee naar de werkplaats om ze te leren timmeren. Zij hebben ook enthousiast meegeholpen met het repareren van het hek. Leuk om te zien dat ze wat handiger worden en ook trots op zichzelf zijn als ze iets hebben geschroefd of gezaagd. Daarnaast heeft de garagehouder, ook een goede vriend inmiddels, ook een behoorlijk

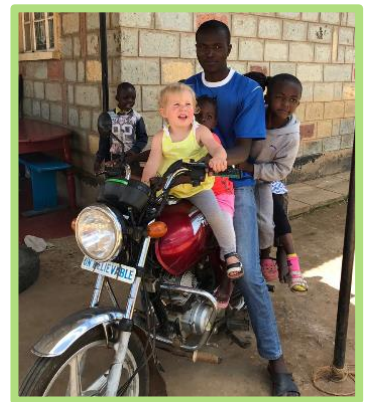
stuk land waarop gewassen groeien en beesten lopen. Hij heeft iemand in dienst die voor hem ‘boert’. Hier mogen de kinderen van het tehuis in groepjes twee keer in de week komen meehelpen. Voor een Afrikaans kind is het wel een beetje een must om te kunnen boeren, dus het is leuk voor ze en leerzaam. Dus twee keer per week laadt Rico onze auto vol met timmermannen en boeren en rijdt ze allemaal naar hun ‘werk’. Ook leuk, er was een koffer vol fietskleren uit Nederland meegekomen van de fietsclub van Rico. Rico is die koffer af wezen leveren bij de Kenyan Riders, het nationale wielerteam van Kenia en zij nodigden hem uit om mee te komen fietsen. Inmiddels gaat hij elke donderdagochtend met hen fietsen

en hij zag dat ze ook opleidingsgroepen hebben voor kinderen. Hij mocht kinderen meenemen en zo gaan de oudste drie jongens (14 en 15 jaar) elke week mee op fietstraining en natuurlijk vinden ze dat helemaal geweldig! Het is mooi dat wij zo nieuwe connecties kunnen maken voor het kindertehuis. Dat is goed voor de kids, lekker eruit, en goed voor de betrokkenheid en bekendheid van het tehuis.

ANITA EN YARA

Anita zit nog steeds veel te vergaderen. Elke week minstens twee ochtenden van 9 -1. Yara gaat tegenwoordig bijna altijd mee. Ze is gewend aan het tehuis en scharrelt lekker rond. Trekt de hele speelgoedkast leeg en is gesteld geraakt op het jongste meisje in huis, Jean van drie. Ze kletst echt gezellig, vooral Nederlands, maar we merken dat ze Engels ook wel wat verstaat.

Anita vergadert veel omdat er veel moet gaan veranderen in het tehuis, organisatorisch gezien. In de vorige nieuwsbrief schreven we al dat er kwalitatief met de medewerkers in huis al veel gedaan is en financieel. Nu zitten ze veel met het management bij elkaar. Het management is de directeur, manager een sociaal werkster. De Keniaanse regering wil dat de kindertehuizen gaan werken als pleegzorg. Kleine groepjes kinderen met permanente verzorgers. Er is een toekomstplan geschreven in samenwerking met het Nederlandse bestuur, dat klinkt eenvoudig zo in een zin, maar het was een hoop werk en veel discussie. Inmiddels ligt er een bijna klaar plan, dat naar de medewerkers gegaan is om naar te kijken zodat we tot een gezamenlijke overeenkomst komen. Zij hebben zich bereid verklaard om de kinderen van het tehuis bij hun in hun gezinnen op te nemen, dus moeten we zorgen dat er een overeenkomst komt, waar we het allemaal mee eens zijn en wat financieel haalbaar is voor het Nederlandse bestuur. Daarnaast moet er natuurlijk ook gesproken worden over het reilen en zeilen in het tehuis. Tegenwoordig worden op maandag alle weektaken besproken en die van de week ervoor geëvalueerd en gerapporteerd. Zo wordt er efficiënt en doelgericht gewerkt. Anders kostte een bepaalde taak soms een paar weken omdat alleen mondeling werd besproken. Nu hangt er elke week een nieuwe ‘to do-lijst’. Alle taken van de managementsleden zijn ook opnieuw besproken en op papier gezet zodat duidelijk is wie van het management welke verantwoording draagt. Nu werd vaak maar naar iemand gewezen die iets moest doen en had de manager het halve werk van de sociaal werkster op haar bord. Nu is alles weer gereorganiseerd en loopt het lekkerder omdat ze hun verantwoording niet kunnen afschuiven. Geregeld worden tijdens de vergaderingen ook kinderen besproken omdat Anita ook de verantwoordelijk is voor de sponsorinformatie naar de Nederlandse sponsors. U begrijpt nu waarschijnlijk wel waarom die vergaderingen zo lang duren! Maar op deze manier is in ieder geval het toekomstplan af voordat we

teruggaan. Op niet-vergaderdagen is Anita nogal eens kleding uit aan het zoeken op het tehuis. Er was veel uit Nederland gekomen en nu de kinderen vakantie hebben kunnen we kijken wie wat past en wie wat nodig heeft. Daarnaast verzorgt ze de PR voor het kindertehuis op Facebook en Instagram, schrijft de sponsorinformatie, nieuwsbrieven en coördineert acties. Dit zal zij in Nederland blijven doen. Momenteel zijn er twee gaande waaronder de kipactie. Mocht u dus zin hebben in een heerlijk kippakket met de Kerst? U vindt de bestellijst in de bijlage. Inmiddels zijn er aardig wat afhaaladressen bijgekomen, dus er is er vast wel een bij u in de buurt!

MICHA

Laatst hadden we weer oudergesprekken op school. De juf was erg positief over Micha. Behalve dat hij niet zo goed kan stilzitten kan hij inmiddels wel erg goed Engels, kan zich goed uiten, rekenen, schrijven en lezen. Zowel Engels als Nederlands, dus we zijn erg trots op hem en dankbaar voor hoe hij zijn plekje hier gekregen heeft en zich op zijn gemak voelt. Tegenwoordig zit hij ook op schoolvoetbal elke dinsdag en hij vindt het helemaal geweldig!

Via deze nieuwsbrief willen we ook eens de gelegenheid nemen om iedereen hartelijk te bedanken die ons sponsort, de moeite neemt om ons kaarten en of een mails te sturen en vooral: voor ons bidt! We kunnen zonder geen van alle! Het is erg leuk om kaarten te ontvangen, ons kastje staat inmiddels aardig vol. Ook met kaarten voor de kinderen. Dat vinden ze erg leuk! Ook dank aan al die mensen die deelnamen aan de rondvaart en ons zo ondersteunden! Soms is het best pittig hier. We hebben ons te verantwoorden naar Nederland, dragen verantwoording over een werkplaats en een goede samenwerking tussen allerlei mensen, een kindertehuis waar je soms ook tegen dingen aanloopt, cultuurverschillen, losmaken van ons plekje in Kenia, regelen van zaken in Nederland, zwangerschap, gezin. Ontspannen is een moeilijk ding hier. We blank, de grootste uitdaging, dus ook al voelen we ons thuis hier, we blijven toch altijd anders. Waar we ook zijn, altijd worden we bekeken en nageroepen of aangesproken. Een keer in de maand gaan we ter ontspanning een patatje eten in de buurt waar ook een speeltuintje is voor de kinderen en waar veel blanken komen en we dus niet zo opvallen. Daar kijken we allemaal altijd erg naar uit. Het nachtje weg laatst voor Anita's verjaardag was ook heerlijk! Eigenlijk hadden we maar een nacht geboekt. We redden het met ons maandelijks sponsorgeld, maar we hebben er niet echt van over dus zulk soort uitstapjes betalen we van ons spaargeld, maar Anita's vader besloot als verjaardagscadeau een extra nacht te boeken. Dat was echt even puur ontspannen en 'onzichtbaar' zijn! Ook als we horen dat mensen voor ons bidden, krijgen we daar weer nieuwe energie van! Het is bijzonder hoe God ons vaak bemoedigd hier. Door net een berichtje van iemand, dagboekstukje. We merken dat Hij van ons afweet, ons hier gebracht heeft en voor ons zorgt, hoe onze weg nu ook loopt. Veel dank aan u allen die dit met ons samen doet door ons te 'dragen' op allerlei manieren! We hopen u snel te ontmoeten op een (van de) informatieavond(en) die we willen beleggen als we terug zijn!

BIDDEN

- Dat we een definitieve werk-overeenkomst bereiken tussen medewerkers, management en bestuur van het kindertehuis
- Voor een voorspoedige thuisreis 12 en 13 december

DANKEN

- Voor hoe God laat merken dat Hij van ons afweet. Dat Hij ons bemoedigd door onverwachte oplossingen, Woord maar ook door mensen die met ons meeleven

Kruijtjes in Kenia
p/a Boompjesstraat 39
3291 AA Strijen
tfcfamkruijt@hotmail.com

IBAN: NL78RABO0139261745
met opmerking: Sponsoring fam. Kruijt

Volg ons ook via onze blog:
www.kruijtjesinkenja.jouwweb.nl

Wilt u deze nieuwsbrief niet meer ontvangen? Stuur ons dan een e-mail!